

המחוזי: הצהרת מנכ"ל במי"מ שהחב' תפרע חוב - אינה מחייבת אותה אישית

נדרה ערעור על ההחלטה לדחות חיוב אישי של מנהל מולטימדיע בחוב החברה

כפי שציינו במדור זה, ב-2001/08 (ע"א 2001/08) פסק דין שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי. עם זאת, פסק הדין לא נגע במי"מ של החברה, שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי. פסק הדין נגע במי"מ של החברה, שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי.

מאת נועם שרביט
הצהרה של מנכ"ל חברה בעת מ"מ לפשרה, כי החברה תשלם את חובה, אינה מטילה עליו חיוב אישי לפרוע את החוב, במידה שהחב' רה אינה עומדת בהתחייבות - כך פסק בית המשפט המחוזי בירושלים, בקבלי ערעור על החלטת בית משפט השלום בעיר.

החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי. עם זאת, פסק הדין לא נגע במי"מ של החברה, שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי. פסק הדין נגע במי"מ של החברה, שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי.

מ"מ לפשרה, כי החברה תשלם את חובה, אינה מטילה עליו חיוב אישי לפרוע את החוב, במידה שהחב' רה אינה עומדת בהתחייבות - כך פסק בית המשפט המחוזי בירושלים, בקבלי ערעור על החלטת בית משפט השלום בעיר.

תובענה לביטול

באמצעות עו"ד שלומי תורג'מן ואיל רענן ממשרד אפיקתורג'מן ערערו המנהלים למחוזי וטענו כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי. עם זאת, פסק הדין לא נגע במי"מ של החברה, שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי. פסק הדין נגע במי"מ של החברה, שבו נקבע כי החובות של החברה אינם מחייבים את מנהל החברה באופן אישי.

כתר הוצאה לאור

מ"מ לפשרה, כי החברה תשלם את חובה, אינה מטילה עליו חיוב אישי לפרוע את החוב, במידה שהחב' רה אינה עומדת בהתחייבות - כך פסק בית המשפט המחוזי בירושלים, בקבלי ערעור על החלטת בית משפט השלום בעיר.

השופט דרור: שיקולי צדק (צ"ל: אבשלום ששון)

הורשע בסחיטה אדם שמצא דיסק של ר"ח סווידי ודרש תשלום תמורת השבתו

בית משפט השלום בת"א הרשיע מוהנס מחשבים בסחיטה באיומים, לאחר שמצא ברחוב "דיסק אוקי" (ויכוח נייד) של ר"ח ראובן סווידי, ודרש תשלום תמורת החזרתו, אחרת יספר ללקוחותיו של סווידי שמידע אודותיהם מתגלגל ברחוב. סווידי כתב באחרונה עבור אפק שוק ההון באוצר ד"ר ביקורת על קרן הפנסיה הע"ל הוותיקה. משה פלסטר מצא את הדיסק במצב פגום ומעור ברחוב בו שוכן משרדו של סווידי ברמת גן. הוא שלח רוא"ל אנונימי לסווידי, בו דרש 500 דולר עבור השבתו וציין שהמידע העסקי שעל הדיסק היעדר עברו בסכום זה.

סווידי השיב לו שלדעתו מדובר בסכום גבוה, ופלסטר ענה: "לצערי אני חולק על דעתך. אני לא בטוח למשל שאנשים ממשרד פוגל-לויין ישמחו לדעת שהמידע עליהם מסתובב חופשי". שלב זה התלונן סווידי במשרדה והנחה לנהל מ"מ עם פלסטר ולשלם את הסכום הנדרש. השליח ששיגר פלסטר עם הדיסק נעצר, אך נמצא שלא היה מעורב בפשיעה. פלסטר שיגר רוא"ל נוסף, בו כתב לסווידי: "חבל שאתה לא מכבד הסכמים. מעניין לא המידע העסקי שאבדת ברחוב ברשלנותך הרבה עלול להגיע". סווידי חשש שפלסטר ישאיר עותק בידו, ולכן שב ופנה למשטרה.

פלטטר טען להגנתו, שחילופי התכתובות היו מו"מ עסקי, שענייניו הרישה לגיטימית מצידו לקבלת תמורה כספית הולמת עבור העברת הדיסק. השופט רחל גרינברג דחתה את גרסתו וקבעה שמקריאת התכתובות עלולה בכיבוד שלא מדובר באמירות לגיטימיות במהלך מ"מ. "הנאשם לא מוכיח באף אחד מ-30 המיילים, ולו ברמז, כי הוא דורש את הכסף תמורת שחזור המידע", ציינה. לדבריה, "תוכן המיילים אינו מהווה צעה או המלצה לסווידי, אלא איום של ממש שהיה בו לעורר בליבו של אדם סביר באותו הנסיבות, חשש כבד ומורא מפני חשיפת המידע הנוגע ללקוחותיו. מידע הפוגע בפריטיותם ועלול להזיק להם וחשיפת העובדה שהדיסק עם המידע התגלגל ברחוב, היתה פוגעת ללא ספק במוניטין המקצועי ובפרנסתו של סווידי". (ת.פ. 5496/07).

נועם שרביט